

MRF 2021.275

Vestre Landsrets dom af 18. juni 2021, 11. afd., sag S-2274-20
(Cecilie Maarbjerg Qvist, Elisabeth Mejnertz og Cecilie Kabel Revsbech)

Anklagemyndigheden mod A, B og C (adv. Gert Lund for alle)

Bøder og tvangsbøder for ikke at efterkomme påbud efter naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, om at fjerne træterrasse opført uden dispensation fra naturbeskyttelseslovens §§ 16, 17 og 18, idet en tidligere meddelt midlertidig dispensation af hensyn til kørestolsbruger, der var afgået ved døden, blev anset for bortfaldet.

A, B og C var som ejere af en sommerhusejendom tiltalt for at overtræde naturbeskyttelseslovens § 89, jf. § 73, stk. 5, ved at have undladt at efterkomme Vesthimmerland Kommunes påbud af 30. april 2015 om inden den 1. juni 2015 at fjerne træterrasse opført inden for åbeskyttelseslinjen, skovbyggelinjen og fortidsmindebeskyttelseslinjen i modstrid med naturbeskyttelseslovens §§ 16, 17 og 18 med påstand om tvangsbøder. De tiltalte påstod frifindelse og gjorde bl.a. gældende, at kommunen havde påtalt opførelsen af terrassen, efter at arbejdet var påbegyndt, og at kommunen efterfølgende havde meddelt en midlertidig dispensation under hensyn til, at B's ægtefælle sad i kørestol. Efter B's ægtefælle døde i 2013, blev terrassen imidlertid ikke fjernet, hvorefter kommunen i 2014 indgav politianmeldelse. Da påbuddet ikke overholdt lovkravene, meddelte kommunen i 2015 et nyt påbud om lovliggørelse, og da dette ikke blev efterkommet, blev

der rejst straffesag mod ejerne, A, B og C. Byretten lagde til grund, at der alene var meddelt en midlertidig dispensation, og fandt herefter de tiltalte skyldige i anklageskriftet og idømte hver af de tiltalte en bøde på 4.000 kr. samt månedlige tvangsbøder på 1.000 kr., indtil påbuddet var efterkommet. Byrettens dom blev anket af de tiltalte med påstand om frifindelse og kontraanket af anklagemyndigheden med påstand om skærpeelse af bøder og tvangsbøde. De tiltalte gjorde gældende, at vilkårene i dispensationen var ugyldige og uhjemlede, og at kommunens efterfølgende påbud som følge heraf var ugyldigt. Landsretten lagde til grund, at påbuddet af 30. april 2015 var gyldigt, og at det var manglende varsel, der var grund til, at det tidligere påbud var ugyldigt. Herefter fandt landsretten de tiltalte skyldige i anklageskriftet, men forhøjede bøderne til 5.000 kr. til hver af de tiltalte og forhøjede ligeledes de månedlige tvangsbøder til 2.000 kr.

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 15. oktober 2020

Rettens nr. 18-5090/2019

Politiets nr. 5100-88130-00065-15

Anklagemyndigheden
mod

A
født den xx

B
født den yy og

C
født den zz

Anklageskrift er modtaget den 10. juli 2019.

A, B og C er tiltalt for overtrædelse af

Naturbeskyttelseslovens § 89, stk. 1, nr. 6, jf. § 73, stk. 5, ved som ejere af sommerhus beliggende D Adresse i E by at have undladt at efterkomme Vesthimmerlands Kommunes påbud af 30. april 2015 om at fjerne en træterrasse opført i strid med naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, § 17, stk. 1 og § 18 stk. 1 senest den 1. juni 2015.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om bøde.

Anklagemyndigheden har endvidere i medfør af retsplejelovens § 997, stk. 3 nedlagt påstand om fortløbende tvangsbøder til hver af de tiltalte, indtil Vesthimmerlands Kommunes påbud om fjernelse af træterrassen af 30. april 2015 er efterkommet.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

Sagens oplysninger

A har forklaret, at hun ikke erindrer, om familien kontaktede myndighederne, inden byggeriet af terrassen blev påbegyndt. Terrassen blev opført af håndværkere. Kommunen kontaktede dem, da terrassen var godt halvt færdig. F besigtigede byggeriet og tilken-

degav, at terrassen synede for stor, men at han ikke ville stoppe byggeriet, da de var kommet så langt, og at de kunne fortsætte. Kort efter modtog de kommunens afgørelse. De konsulterede ikke på daværende tidspunkt nogen rådgivere. De skrev til kommunen og opfattede det som en dialog med kommunen, ikke som en klage. De har ikke overvejet at fjerne terrassen. Terrassen er nødvendig for at kørestolsbrugere og dårligt gående kan komme rundt, idet der lige uden for huset er en forholdsvis stejl skrænt ned mod åen. De har bekendte og familiemedlemmer, der er dårligt gående eller anvender kørestol. De pågældende brugte også sommerhuset, da terrassen blev opført. Andre huse i nærheden har lignende terrasser ned mod åen. Disse terrasser er opført både før og efter vedtagelsen af lokalplanen. Deres hus ligger tættest på åen. Inden terrassen blev opført, var der en overdækket terrasse ved den ene ende af huset og en terrasse ved modsatte gavl. Terrasserne blev lagt sammen. Det har kostet i hvert fald 50.000 kr. at opføre terrassen. Hun har opfattet punkt 4 i dispensationen af 12. juli 2012 som en generel dispensation. De har ikke modtaget klager fra de øvrige sommerhusejere. Formanden for G Forening har udtrykt støtte til terrassen.

F Vesthimmerlands kommune, har som vidne forklaret, at han har behandlet sagen. Kommunen modtog den 4. juli 2012 en anonym henvendelse og foretog efter aftale en besigtigelse af ejendommen den 11. juli 2012. Terrassen var da under opførelse. Terrassens lovlighed reguleres først og fremmest af naturbeskyttelsesloven, herunder skovbyggelinjen og åbeskyttelseslinjen. Der var beskyttet natur langs åen. Kommunen havde ikke forinden modtaget en ansøgning fra ejerne om tilladelse til byggeriet. Normalt ville kommunen have givet et blankt afslag på en terrasse som den omhandlede. Da B ægtefælle H sad i kørestol, gav kommunen den 12. juli 2012 en midlertidig dispensation. Vilklårene er formuleret således, at når der ikke var behov for kørestolsbrug, skulle terrassen nedtages inden 6 måneder. Dispensationen blev givet udelukkende af hensyn til H og var ikke en generel dispensation. Dispensationen har intet at gøre med, at terrassen var under opførelse. Bredden af terrassen kunne have været reduceret med halvdelen, som kommunen havde givet dispensation til. Dispensationen blev givet hurtigt, idet byggeriet var i gang. Kommunen ville forhindre, at terrassen bare blev bygget færdig. Kommunen kunne midlertidigt acceptere en terrasse på 1½ m uden rækværk. Ved å er der etableret en handicaplystfiskersti med platforme, der rækker ud over åen, og en kant på ca. 15 cm. Han vurderede, at der ikke kunne dispenseres fra lokalplanens byggefelt. Spørgsmålet sorterer under kommunens byggeafdeling. Han kan ikke huske, om han baserede sin afgørelse på en drøftelse med byggeafdelingen. Han kan ikke huske, om han meddelte et standsningsforbud den 11. juli 2012. Kommunen modtog den 24. juli 2012 en mail fra A vedhæftet et foto af terrassen. Terrassen var færdig og malet sort. Klage-tristen var ikke udløbet. Kommunen reagerede ikke umiddelbart herpå. I august 2012 modtog kommunen en lægeerklæring, hvor der stod, at terrassen skulle være 3 m bred, og en udtalelse fra J Forbund. I sommeren 2013 var der et møde på ejendommen med deltagelse af ejernes rådgiver

K I november 2013 konstaterede kommunen, at H døde i februar 2013. Hvis H ikke var afgået ved døden, ville kommunen have håndhævet kravet om, at terrassen skulle være halv bredde, og at rækværket skulle fjernes. Datoen 4. februar 2013 i bilag 25 skal være den 4. februar 2014.

Kommunen indgav politianmeldelse i 2014. Politiet vurderede, at varslingen af påbuddet ikke formelt overholdt lovkravene. Kommunen gav derfor et nyt varsel af et påbud og herefter et påbud. Kommunen indgav politianmeldelse på ny i 2015. Kommunen har truffet afgørelse efter naturbeskyttelsesloven. Den generelle lovgivning står over lokalplanen. Han har ikke haft noget med lokalplanen at gøre. Kommunen anmodede i et lokalplanforslag Skov- og Naturstyrelsen om reduktion af linjerne for de fire sommerhuse. Skov- og Naturstyrelsen afgjorde den 14. maj 2002, at man ikke ville ophæve åbeskyttelseslinjen og fortidsmindelinjen. Der er således tre beskyttelseslinjer vedrørende sommerhuset, og kommunen har truffet afgørelse på grundlag af disse. Statsforvaltningen hjemviste sagen til kommunen den 29. oktober 2014. Kommunen anmodede statsforvaltningen om at genoptage sagen i november 2014. Statsforvaltningen stadfæstede den 9. december 2014 kommunens afgørelse efter byggeloven, da der forelå en afgørelse efter naturbeskyttelsesloven. Det var derfor ikke relevant at tage stilling efter byggeloven. Kommunen havde truffet en korrekt afgørelse. Man kan se ejendommen fra landevejen. Han konstaterede i sommer, at terrassen stadig var der.

Der har blandt andet været fremlagt dispensation af 12. juli 2012 og påbud af 30. april 2015 samt fotos.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter naturbeskyttelsesloven §§ 16, 17 og 18 må der ikke placeres bebyggelse og lignende inden for en afstand af 150 m fra sø- og åbeskyttelseslinjen i henhold til tidligere lovgivning, 300 m fra skove og 100 m fra fortidsminder, der er beskyttet efter bestemmelserne i museumsloven.

Der er ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at den terrasse, som påbuddet angår, er omfattet af disse bestemmelser.

Efter de fremlagte bilag og fotografier samt de afgivne forklaringer lægger retten til grund, at terrassen har en bredde på 3 m, og at den ikke er fjernet.

Efter F forklaring lægges videre til grund, at dispensationen fra naturbeskyttelsesloven til en midlertidig terrasse på 1,5 m var givet udelukkende af hensyn til H der var kørestolsbruger, og ikke som en generel dispensation af hensyn til andre gangbesværende brugere af sommerhuset. H afgik ved døden den 29. januar 2013.

Det fremgår af påbuddet af 30. april 2015, at grundlaget for kommunens

midlertidige dispensation til en terrasse på 1,5 m var bortfaldet.

Påbuddet er herefter gyldigt.

Da de tiltalte ikke har efterkommet påbuddet, findes de skyldige efter anklageskriftet.

Straffen fastsættes til en bøde på 4.000 kr. til hver af de tiltalte, jf. naturbeskyttelseslovens § 89, stk. 1, nr. 6, jf. § 73, stk. 5.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

De tiltalte skal endvidere betale tvangsbøder som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

_____ A, _____ B) og _____ C skal hver betale en bøde på 4.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er for hver fængsel i 8 dage.

De tiltalte skal hver betale tvangsbøder på 1.000 kr. pr. måned fra den 15. januar 2021, indtil de har efterkommet Vesthimmerland Kommunes påbud af 30. april 2015 vedrørende nedtagelse af træterrasse ved sommerhuset D Adresse, E by.

De tiltalte skal hver især betale de dem vedrørende sagsomkostninger.

L

retsassessor

Udskriftens rigtighed bekræftes.

RET TEN I AALBORG, den 15. oktober 2020

M

kt.fm. tlf.

DOM

afsagt den 18. juni 2021 af Vestre Landsrets 11. afdeling (dommerne Cecilie Maarbjerg Qvist, Elisabeth Mejnertz og Cecilie Kabel Revsbech) i ankesag

V.L. S-2274-20

Anklagemyndigheden

mod

A

født den xx

(advokat Gert Lund, Aarhus)

B

født den yy

(advokat Gert Lund, Aarhus)

og

C

født den zz

(advokat Gert Lund, Aarhus)

Retten i Aalborg har den 15. oktober 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 18-5090/2019).

Påstande

De tiltalte har principalt påstået afvisning, subsidiært frifindelse, og mere subsidiært formildelse af straffen og tvangsbøderne.

Anklagemyndigheden har påstået skærpe af bøderne og tvangsbøderne.

Til støtte for påstanden om afvisning har de tiltalte henvist til, at anklagemyndigheden den 12. november 2015 opgav sigtelsen mod de tiltalte for overtrædelse af påbud meddelt den 16. juli 2013 og 4. februar 2014, og at påbuddet af 30. april 2015, som tiltalen bygger på, er meddelt på samme grundlag som de tidligere påbud.

Til støtte for påstanden om frifindelse har de tiltalte gjort gældende, at anklageskriftet ikke indeholder en korrekt beskrivelse af overtrædelsen, at pkt. 4 i vilkårene for dispensationen er uhjemlet, hvorfor påbuddet af 30. april 2015 er ugyldigt, og at dispensationen og varslingen af påbuddet lider af flere mangler.

Supplerende oplysninger

Den 13. april 2015 varslede kommunen de tiltalte påbud om lovliggørelse, og den 30. april 2015 sendte kommunen påbud til de tiltalte om fysisk lovliggørelse ved nedtagelse af terrassen.

Det fremgår af anklagemyndighedens begrundelse for påtaleopgivelse af 12. november 2015, at anklagemyndigheden vurderede, at påbuddene på grund af manglende korrekt varsling ikke ville kunne danne baggrund for en domfældelse. Det fremgår videre, at kommunen den 20. august 2015 havde indgivet politianmeldelse vedrørende manglende overholdelse af påbuddet af 30. april 2015, og at ”der er ikke herved taget stilling til den nye anmeldelse”.

C har den 15. maj 2017 vedtaget en bøde for overtrædelse af fyrværkeriloven og den 15. august 2019 vedtaget en bøde for overtrædelse af våbenloven.

Forklaringer

N har afgivet vidneforklaring. Vidnet F har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

N har forklaret, at han er gift med tiltalte A. Han er uddannet revisor. Sommerhuset er opført ca. 1932, og Bs familie har ejet sommerhuset siden ca. 1966. B blev medejer i 2003 sammen med sine to søskende, og i 2011 købte C og A deres morbrødres andele. Forud for opførelsen af den nuværende terrasse vurderede de i samråd med tømreren, at der lovligt kunne opføres en 3 m bred terrasse, uden at dette krævede tilladelse. De forstod dispensationen af 12. juli 2012 som en generel dispensation og opfattede ikke pkt. 4 i vilkårene i dispensationen som specielt møntet på Bs ægtefælle. Foreholdt, at det fremgår af dispensationen, at den var midlertidig og begrundet i ”jeres fars uheldige situation”, har han forklaret, at de ikke hæftede sig ved denne passus. Der vil til stadighed være behov for, at terrassen kan bruges af kørestolsbrugere. De bruger sommerhuset i stort omfang, og de har udlejet sommerhuset måske 10 gange. Under mødet den 11. juli 2012 sagde F, at de bare kunne gå videre med opførelse af terrassen. De turde ikke at klage over vilkårene i dispensationen, da F i mail af 26. juli 2012 advarede dem om, at en klage kunne medføre, at dispensationen blev trukket tilbage. Etableringen af terrassen havde på ingen måde et økonomisk formål.

F har supplerende forklaret, at han har udfærdiget oversigtskortet i ekstrakten side 59. Kortet illustrerer bygge- og beskyttelseslinjerne. Byggelinjerne er overordnet begrundet i den generelle naturoplevelse. Normalt ville man ikke give en dispensation som sket, men den er begrundet i menneskelige hensyn specielt af hensyn til Hs situation som kørestolsbruger. Der blev lavet en skriftlig ansøgning om dispensation på stedet under mødet i sommerhuset den 11. juli 2012. Forbuddet mod et rækværk skyldes, at det er meget dominerende. Han skønnede, at en dispensation til en 1,5 meter bred terrasse ville være forsvarlig ud fra hensynene til naturoplevelsen. Han har ikke kendskab til, at der er givet dispensation til terrasser i området i andre tilfælde. De vurderer alle sager om dispensation konkret. Han skrev i dispensationen, at ”der kan ikke dispenseres fra lokalplanens byggefelter” efter samtaler med kolleger i byggeafdelingen om retstilstanden.

Landsrettens begrundelse og resultat

Formuleringen af tiltalen, hvorefter overtrædelsen angår undladelse af at efterkomme ”påbud af 30. april 2015 om at fjerne en træterrasse opført i strid med naturbeskyttelseslovens § 16, stk. 1, § 17,

stk. 1 og § 18, stk. 1” findes at omfatte den omhandlede situation, hvor tilsidesættelse af pkt. 4 i vilkårene for dispensationen medfører, at terrassen er opført i strid med de anførte lovbestemmelser.

Den omstændighed, at anklagemyndigheden har opgivet påtale for tilsidesættelse af de tidligere meddelte påbud med den begrundelse, at anklagemyndigheden vurderede, at påbuddene ikke var varslet korrekt, er ikke til hinder for, at der kan rejses en straffesag for overtrædelse af det senere påbud, som findes at være gyldigt efter forvaltningsloven.

Herefter, og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at de tiltalte er fundet skyldige som sket.

For Cs vedkommende fastsættes straffen tillige efter straffelovens § 89.

Efter forholdets grovhed finder landsretten, at bøderne skal forhøjes til 5.000 kr. og de månedlige tvangsbøder til 2.000 kr. til hver af de tiltalte. Forvandlingsstraffen er uændret.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at bødestraffen forhøjes til 5.000 kr. til hver af de tiltalte og de månedlige tvangsbøder forhøjes til 2.000 kr. til hver af de tiltalte.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Cecilie Maarbjerg Qvist

Elisabeth Mejnertz

Cecilie Kabel Revsbech

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,
Viborg den 18. juni 2021

O

Retssekretær